

DIMENSIUNEA KERIGMATICĂ

A COLOCVIULUI TEOLOGIC

Pr. Eduard Ferent

Institutul Teologic Romano-Catolic, Iași

Părintele Karl Rahner în *Sacramentum mundi*¹ spune că teologia este în mod necesar kerigmatică. Ea nu numai că are ca și cuprins Cuvântul lui Dumnezeu, dar este și o reflecție sistematică, condusă metodic, despre Revelația dumnezeiască, despre credința noastră în ea. Teologia este o reflecție critică și responsabilă despre credință. Ea reflectează în mod critic, nu parenetic, asupra misterului mântuirii, participând activ la vestirea misterului lui Cristos în Biserică.

În zilele acestui „Colocviu teologic ieșean”, am avut bucuria de a participa în aula Institutului Teologic Romano-Catolic la dezbaterile asupra misterului lui Cristos în zilele noastre. Cât mă privește, în comunicarea „*Misterului lui Cristos în contextul teologiei actuale*” am plecat de la Cristologia Conciliului Vatican II. Printre textele prezentate a fost și mărturia plină de credință vie în Cristos Domnul a lui Paul al VI-lea. Din ea reiese pasiunea spirituală față de Persoana lui Isus Cristos a acestui apostol al zilelor noastre.

Acum, la încheierea colocviului amintit, voiesc să imprim reflecțiilor noastre cristologice dimensiunea kerigmatică specifică acestei discipline teologice. În acest sens am ales o altă mărturie, dată

¹ Cf. RAHNER K., Cuvântul *Teologia* și în *Sacramentum mundi*. *Theologisches Lexicon für die Praxis* - 4 Bände, Herder KG Freiburg im Breisgau 1967-1969, Redazione italiana a cura di Alberto BELLINI, Morcelian 8 (Brescia 1977) col. 213.

acum o sută nouă ani de un mare slujitor al lui Cristos, Părintele Longhaye P, S. J. Este testamentul său spiritual adresat confratelui P. Grandmaison, mărturie care vorbește de la sine. Iat-o:

TESTAMENT SPIRITUAL

lăsat de P. Longhaye S.J., Pr.-lui P. Grandmaison.

„Îndreptați-vă mereu privirea spre ținta supremă a vieții, care este Isus Cristos. În el sunt toate.

Dacă acest testament ar avea putere de obligativitate, v-aș cere un singur lucru, unul singur: căutați în orice disciplină de studiu raportul ei cu Isus Cristos, căutați mijlocul mai mult sau mai puțin direct, dar totdeauna la îndemână, de a face din orice cunoaștere dobândită o mărturie în favoarea lui Isus Cristos. Toate celelalte sunt o curiozitate mai mult sau mai puțin deșartă, deoarece este mai mult sau mai puțin incompletă și, de aceea, demnă de a nu fi luată în seamă. Și chiar dacă bunul Dumnezeu vă va dăruia patruzeci sau chiar cincizeci de ani de vigoare intelectuală, vor fi prea puțin pentru a-l studia pe Isus Cristos și raporturile sale cu toate realitățile umane.

Dorința mea arzătoare este aceasta: iubiți-l pe Isus Cristos. Până la ultima suflare căutați să vă pasionați în fiecare zi mai mult de Persoana sa. Studiați, cercetați, clarificați, explicați neconținut pentru voi și pentru alții bogățiile sale infinite. Contemplați-l stăruitor până ce îl veți ști pe dinafară, mai mult, până veți fi asimilați de el, până la absorbirea voastră de către el. El să fie mereu centrul cugetărilor voastre, punctul de sprijin al cunoștințelor voastre, ținta practică a studiilor voastre, de orice gen ar fi aceasta. Faceți din el unica motivație teologică a vieții voastre, argumentul ei suprem, arma biruitoare a apostolatului vostru.

Profesor, predicator, scriitor, misionar sau mai știu eu ce..., anonim sau celebru, dedicat celor mai mari sau mai mici slujiri (ministere), să fiți cunoscut în sfera voastră de apostolat ca un om umplut și cucerit de Isus Cristos, ca un om care cu timp și - dacă ar fi posibil - fără timp,

vorbește mereu despre Isus Cristos, dar nu oricum, ci din plinătatea inimii. Oricare ar fi inevitabila voastră parte de imperfecțiune, de incoerență umană, cel puțin să nu fiți dintre aceia care deschid o prăpastie între inteligența lor și inima lor, între doctrina lor și viața lor. Să nu fiți dintre aceia care au față de Învățătorul lor mai mult o pasiune intelectuală, un entuziasm mai mult estetic, ci dintre aceia care îl iubesc cu inteligența și cu toată inima, (cu creierul și cu toată sensibilitatea), dintre aceia care au curajul de a-i deschide total adâncul sufletului.

Isus Cristos meditat, Isus Cristos cunoscut, Isus Cristos iubit cu o pasiune din ce în ce mai mare și coerentă cu ea însăși, iată programul tău, iubite confrate..., deoarece el te învrednicește de a te chema într-un mod atât de vădit. Aceasta va constitui însăși demnitatea vieții tale religioase, va reprezenta toată forța, mângâierea, bucuria și puterea ta.

Acesta este cuvântul testamentului meu; cuvânt grav, învăpăiat și mângâietor, recomandarea supremă a unui om care se pregătește să treacă pragul strămutării”.

9 septembrie 1890 Imprimatur: Laudae, 8 mai 1967
Sacerdos Alaphridus Ugge
Vicar General